

»Pa še kakó radi zabavajo nas!
 Čeprav že tri dni brez jedí so, pijače,
 Igrajo še 'vojsko' junaki mi tam,
 Veseli, da žive so naše igrače.

»Vesél je Italec in Grk in Hispanec,
 Na sužnost je svojo ponosen Germán
 In Scit in Ilír in Panonec in Galec,
 Vesela igrača je nam Egipčán . . .

»Zabávajte Cáesarje svoje, ha-hà!
 Najviši namén vaš je — naša zabava!
 Četudi poginete vsi od gladú,
 Makari vsa rimska razpade država! . . .

»Ná, stavec — pij čašo falernca penečo!
 Na moje jo zdravje zdaj, modrec, izpij!
 Caligula božji ti sam jo ponuja . . .
 Pij! . . . Nočes? . . . Káj, ljudstvo, ha-hà! te skrbi?»

A. Aškerc.

Sestrica.

Veter vije v nočno tème,
 Burja v kočó brije,
 V kočici pri bolnem sinku
 Mati solze lije.

»Spančkaj, spančkaj, sinček Milko!
 Kaj pestiš ročice?
 Kaj se plašiš krčevito?
 Kaj rosiš solzice?»

»Mamka, slišite sestrico,
 Ki so v krsti beli
 Davi v grob jo položili,
 S prstjo jo odeli?

Sestrica mi milo joče,
 Ker jo krije jama,
 K sebi kliče me v gomilo,
 Kjer je čisto sama.»

»Sestrice joku ne slišiš,
 Angelj je v nebesih,
 Burjo slišiš silovito,
 Ki bučí v drevesih.»

Veter vije, burja brije,
 Okence zvenkeče.
 Dobra mamka vroče moli,
 Sinček bolj drgeče.

»Sestrica na okno trka,
 Čujte glas ihteči,
 V grob pustite me k sestrici,
 Milo me proseči!»

»Ti se motiš, sinček Milko,
 Veter zunaj piska,
 V kočico nam burja brije,
 V okence pritiska.» . . .

Skozi luknjo v trhlem stropu
 Burja v kočó piše,
 Lučico brlečo vpihne,
 V kočó s hladom diše.

»Sestrica je prišla pome,
 Boža me po glavi,
 Mrzle mi ročice proži,
 Ž njo grem. Mamka, zdravi!»

Mati plašno kvišku skoči
 Pak prižgè svetilko,
 Brzo k postelji pristopi:
 Mrtev je nje Milko.

Bogdan.

41*

